

چلیپا را...

وَ اذْكُرْ فِي الْكِتَابِ مَرْيَمَ (مریم: ۱۶)

تحميل می‌کنی یک شهر بهتان دمام را
صبوری کن که آهت می‌کند بنیاد عالم را
رطب‌های بیابان طعم شیرین تو را دارد
بیابان از تو می‌نوشد دگر بار آب زمزم را
جهان خیر از تو می‌گیرد؛ تو باشی شر نمی‌ماند
وگر شیطان بگیرد از سلیمان مهر و خاتم را
تو را یک عرش سر بر سجده خواهد برد بانو جان
به جانت می‌دمد روح‌الأمین تا اسم اعظم را
...

تو را باور ندارد قوم موسی گر چه می‌بیند
در آغوش تو می‌خواند کسی آیات محکم را
خدا تقدیر سختی را به بانوهای عالم داد:
چلیپا را یکی برداشت... آن دیگر: محرم را
چه حالی می‌شود بر جلجتا عیسی؟ چو می‌بیند
میان جمعیت چشمان اشک‌آلود مریم را